

Răpirea și arătarea

Răpirea și arătarea

Domnul Isus va veni din nou, în glorie

Domnul Isus Hristos vine din nou. Totuși chiar mulți creștini nu cred într-adevăr acest fapt. Îl văd ca pe un vis, o idee mistică, și gândesc că acei care vorbesc cu entuziasm despre el ar confunda unele figuri de vorbire cu unele fapte.

Dar, deoarece credem că Domnul a fost aici odată, atunci de ce nu din nou? Să ne gândim la ce s-a întâmplat când El a venit acum 2000 de ani. A fost respins și omorât. Misiunea Lui publică de trei ani și jumătate s-a sfârșit în moarte (deși cea moarte a adus răscumpărare pentru cei ai Săi). Apoi El a înviat dintre morți. Gândești că această istorie se va fi terminată aici, că înlăturarea Creatorului din lumea Sa de către creaturile Sale va fi ultimul cuvânt? Nicidecum! Deși oamenii L-au disprețuit în umilirea Sa, El Se va întoarce din nou în glorie, în putere și autoritate.

Va veni așa cum s-a înălțat la cer

Aceasta nu este presupunere. Învățătura (doctrina) despre a doua venire este una din cele mai comune teme ale Scripturii, și în Vechiul și în Noul Testament. Unul dintre cele mai potrivite versete în această privință este Fapte 1.11: „Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? Acest Isus, care a fost înălțat de la voi în cer, așa va veni, în felul în care L-ați văzut mergând spre cer.” Acest mesaj sună de fapt ca un document legal. Deseori legiuitorii scriu un lucru simplu într-un fel mai dezvoltat, ca nimic să nu poată fi interpretat greșit. Tot așa, aici Îngerul folosește din plin cuvinte (și aproape în mod suplimentar) ca să împiedice orice încercare de a ocoli sau a învălui în mister acest mare fapt.

Deci Domnul Isus va veni din nou așa cum a plecat. Cum a plecat? Personal; și Se va întoarce el Însuși, personal. Ca un Om care trăia; și Se va întoarce ca un Om viu. Vizibil: El Se va întoarce în mod vizibil. A plecat de pe pământ; Se va întoarce pe pământ. A plecat de pe Muntele Măslinilor; Se va întoarce pe Muntele Măslinilor (Zaharia 14.4: Apoc. 1.7).

Două părți în venirea Lui din nou: Răpirea și Arătarea

Totuși, dacă un cititor atent citește toate versetele privitoare la a doua venire a Domnului, găsește nepotriviri aparente în ele. Cheia care dezleagă acest mister este că sunt două părți sau stadii în cea de a doua venire a Domnului. Aceste două părți sunt de obicei numite Răpirea și Arătarea.

Răpirea – o revelație de la Domnul

Citiți cu atenție 1 Tesaloniceni 4.13 până la 5.3. Observați că acei credincioși din Tesalonic erau întristați pentru că unii dintre ei muriseră. Se temeau că acești credincioși care muriseră nu vor avea parte de gloria arătării și a domniei lui Hristos. Dar apostolul Pavel le spune să nu se întristeze, pentru că „dacă credem că Isus a murit și a înviat, tot așa și Dumnezeu va aduce împreună cu El pe cei care au adormit în Isus” (vers. 14), când El va veni să împărătească. Apostolul explică apoi cum va avea loc acest lucru, cum cei care au murit „în Isus” vor fi împreună cu El în trupuri de glorie, încât vor fi în stare să ia parte la arătarea Sa glorioasă și la împărăția Sa.

Explicația dată este introdusă cu aceste cuvinte: „vă spunem aceasta prin Cuvântul Domnului” (vers. 15), care arată că ideile care urmează nu fuseseră cunoscute mai dinainte, ci erau o revelație nouă și directă de la Domnul.

Cei morți înviați, cei vii schimbați

Acum să ne uităm la explicația însăși direct din Scriptură: „Domnul Însuși, cu un strigăt ... va coborî din cer; și întâi vor învia cei morți în Hristos; apoi noi cei vii, care rămânem, vom fi răpiți în nori împreună cu ei (cu acei credincioși morți care tocmai atunci au înviat), pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi întotdeauna împreună cu Domnul” (1 Tesaloniceni 4.16-18). Iar 1 Corinteni 15.51-54 ne dă încă două fapte – morții vor fi înviați în neputrezire și noi care suntem în viață, în acel timp vom fi schimbați.

Deci, Domnul Însuși va cobori din cer în atmosferă (nu pe pământ) cu un mare strigăt. Strigătul Lui va trezi pe cei morți (adormiți în Isus) sfinți și-i va învia în trupuri de glorie (Filipeni 3.20, 21). Noi care vom trăi atunci, în aceeași clipă vom trece printr-o schimbare asemănătoare, într-o condiție de glorie. Apoi și cei credincioși care fuseseră morți, și noi cei credincioși care vom trăi în acea clipă, vom fi luați toți împreună ca să fim pentru totdeauna cu Domnul. Ce clipă minunată, împlinirea speranței noastre mult dorită!

Deosebire dintre răpire și ziua Domnului

Toate acestea vor avea loc „într-o clipeală de ochi” (1 Corinteni 15.52). Cei nemântuiți din lume nu vor fi mișcați decât de misterul dispariției deodată a milioane de sfinți. Dar ceasul judecății lui Dumnezeu asupra lumii nemântuite va veni curând. De aceea versetele următoare, după descrierea răpirii (de exemplu, 1 Tesaloniceni 5.1-3) fac deosebire între răpirea care tocmai a fost descrisă și „ziua Domnului”. Această zi vine nu ca un mire pentru mireasa lui, ci „ca un hoț în noapte” (ceva mai mult de șapte ani după răpire, „perioada necazului”. Ed.).

Când Domnul Isus (în smerirea Sa – Filipeni 2.5-8) a fost dus ca un miel la măcelărie, a spus dușmanilor Săi: „Acesta este ceasul vostru și puterea întinericului „ (Luca 22.53). Dar lucrurile se vor întoarce complet. El va veni din nou pe pământ, nu în smerenie, ci în glorie, nu ca miel pentru măcelărie, ci ca Leul din seminția lui Iuda, nu singur, ci împreună cu „zecile de mii de sfinți ai Săi”, nu supunându-Se voinței dușmanilor Săi, ci făcând pe dușmanii Săi așternut al picioarelor Sale. Atunci va fi ziua Domnului cea mare și înfricoșătoare.

Ziua Domnului – arătarea Sa

„Ziua Domnului” (1 Tes. 5.2) nu este o zi de 24 de ore, ci un interval de timp, cum este și „ziua mântuirii” în care trăim în prezent. Ea va fi caracterizată de supremația și autoritatea absolută a Domnului. Ea începe cu arătarea Sa publică pe norii cerului – arătarea Sa împreună cu sfinții Săi (Coloseni 3.4).

Profeții Vechiului Testament au vorbit deseori despre această arătare, pentru că ea este împlinirea căilor lui Dumnezeu cu Israel și cu pământul. De aceea arătarea Domnului începe cu o scurtă lucrare de judecată ca să curățe pământul de răul public înaintea strălucirii gloriei în împărăția milenială (de 1000 de ani) a lui Hristos, care este strâns legată de Israel și de Ierusalim, cum se vede în Ioel 2.1-2 și Amos 5.18.

Evenimente între răpire și arătare

Totuși, între „răpire” și „arătare” anumite lucruri teribile trebuie să aibă loc pe pământ, cum se vede în Matei 24, Marcu 13 și Luca 21. Versetele din 2 Tesaloniceni 2.3-12 ne arată că înainte de a veni ziua Domnului trebuie să fie „lepădarea de credință” (gr. „apostasie”) și, în legătură cu această apostazie, descoperirea omului păcatului, numit de obicei anticrist. În el, păcatul își va găsi cea mai înaltă expresie. Deci, când fărâdeleaga omului este la culme, Dumnezeu aduce lovitura judecării. Cea mai veche profeție făcută de vreun om (Enoh) va fi atunci împlinită: „Iată, a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, ca să facă judecată împotriva tuturor” (Iuda 14, 15).

Din cauză că „răpirea” va fi fost cu vreo șapte ani mai înainte, sfinții din dispensația noastră (și din celelalte) vor fi cu Domnul în cer în acest timp și deci vor fi cu El când cerurile se vor deschide ca să-L arate pe El în „flacăra de foc” a judecării. Atunci El va fi „glorificat în sfinții Săi” și „privit cu uimire (admirat), în ziua aceea, în toți cei care au crezut” (2 Tesaloniceni 1.7-10). Vedeți și Coloseni 3.4. Până atunci partea noastră este „să slujim (ca robi) unui Dumnezeu viu și adevărat și să așteptăm din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat dintre cei morți” (1 Tesaloniceni 1.9, 10).

Moartea credinciosului nu înseamnă venirea Domnului

Încă mai sunt unii creștini care zic că „răpirea” este doar o expresie frumoasă și poetică a morții celui credincios, iar „arătarea” ar fi, simplu, ceea ce se numește „sfârșitul veacului”. Totuși moartea unui creștin este descrisă ca o plecare din această lume ca să fii „împreună cu Hristos” (Filipeni 1.23). La moarte noi ne ducem la El, dar la răpire El vine pentru noi. Mai mult, când un sfânt moare și se duce ca să fie cu Hristos, trupul lui este pus în mormânt. Când Hristos vine pentru sfinții Săi, el ia trupurile lor din morminte și le schimbă în trupuri „în asemănare cu trupul gloriei Sale” (Filipeni 3.21). De aceea venirea Domnului pentru sfinții Săi (răpirea) nu este moartea, ci eliberarea celor credincioși de ultima trăsătură a morții. Este „răscumpărarea trupurilor noastre” (Romani 8.23).

Arătarea lui Hristos împreună cu sfinții Săi nu înseamnă sfârșitul „lumii”

Și nici arătarea lui Hristos cu sfinții Săi nu înseamnă „sfârșitul lumii” – sfârșitul cerurilor și al pământului așa cum le cunoaștem noi. (De fapt, în Noul Testament nici nu există expresia „sfârșitul lumii” în grecește, ci „sfârșitul veacului”. n.t.). Apocalipsa 19 vorbește despre arătarea Domnului în glorie. Capitolul 20 arată rezultatul: Satan este legat și urmează 1000 de ani de mare binecuvântare pentru acest pământ trudit. După aceasta va fi un cer nou și un pământ nou (Capitolul 21).

Expresia generală: venirea Lui din nou

Uneori se pune întrebarea dacă n-ar trebui ca „răpirea” s-o numim a doua venire a Domnului, iar „arătarea”, a treia venire a Lui. Dar nu în felul acesta se vorbește în Scriptură. Deseori se vorbește despre venirea Sa în general, fără să se refere la unul din aceste stagii. În felul acesta răpirea și arătarea sunt două părți ale „venirii din nou” a lui Hristos. La venirea Lui, întâi vom fi răpiți în văzduh ca să-L întâlnim; și după un scurt timp de pregătire necesară și în cer și pe pământ, ne vom întoarce cu El ca să luăm parte la împărăția Sa glorioasă.

Semne ale „arătării” Lui

Putem vedea în timpul nostru fapte care ar indica destul de bine că „arătarea” Domnului este aproape, după cum se vede în cuvintele din Matei 24, 2 Tesaloniceni 2 și 2 Timotei 3. Valul apostaziei care se ridică în creștinătate (părăsirea adevărului lui Dumnezeu), înmulțirea profeților mincinoși care înșală pe mulți, reafirmarea statului Israel în 1948 (smochinul care dă frunze, Matei 24.32), mișcarea ecumenică și Comunitatea Economică Europeană în vestul Europei sunt câteva semne care arată că ne apropiem de sfârșitul acestei perioade.

Nu sunt semne pentru „răpire”

Totuși nu sunt semne care să aibă loc înainte de „răpire”. Ea este un eveniment în afara calculării timpurilor și vremurilor care aparțin pământului. Nu este nimic de așteptat să se împlinească înainte de a veni Hristos pentru sfinții Săi. El poate veni în orice clipă! (Deoarece „răpirea” este cu mai mult de șapte ani înaintea „arătării”, iar noi putem vedea chiar de pe acum semne care indică apropierea „arătării”, cât de mult trebuie să fie aproape răpirea! Ed.)

Biblia nu spune că întreaga lume s-ar întoarce la Dumnezeu prin vestirea evangheliei

Unii credincioși gândesc că lumea trebuie să se întoarcă la Dumnezeu mai înainte de a veni Domnul pentru sfinții Săi. Dar nicăieri Biblia nu face nici să se subînțeleagă că toată lumea s-ar întoarce la Dumnezeu prin vestirea evangheliei. Evanghelia se predică la porunca lui Dumnezeu pentru a lua dintre națiuni un popor pentru Numele Său (Fapte 15.14). Lumea întreagă nu se va întoarce la Dumnezeu prin evanghelie, ci va fi curățită prin judecata care va înlătura pe lucrătorii fărâdelegii și va aduce lumea într-o condiție de supunere față de Dumnezeu. „Când judecățile Tale (nu evanghelia) sunt pe pământ, locuitorii lumii învață dreptatea (Isaia 26.9).

Toți creștinii vor avea parte de răpire

Se pune uneori întrebarea dacă toți creștinii (credincioșii născuți din nou) vor avea parte de răpire. Răspunsul este: da. Pentru a ilustra acest fapt, adu un magnet puternic deasupra unor bucățele mici de fier amestecate cu nisip. Fierul va fi atras, nisipul va rămâne. Dar creștinii sunt mai mult decât bucățele de fier individuale. Prin Duhul Sfânt, ei sunt într-o legătură de viață unul cu altul. Ei sunt o singură turmă, o singură familie, un singur trup. Când va veni Domnul Isus, El Își va lua Adunarea ca pe o singură unitate cu aceeași viață, trupul Său și mireasa Sa. Nu vor fi lăsate fragmente mutilate.

Ideea că unii ar putea fi lăsați provine din două surse. Întâi, unii învățători greșiți dau învățătura că vor fi răpiți numai acei creștini care au trăit o viață de credincioșie și au vegheat. Iar „credincioșia” lor este arătată de primirea învățăturilor acestor învățători mincinoși despre care este vorba! A comenta asupra acestui lucru este fără folos.

În al doilea rând, creștinii adevărați au citit în Evrei 9.28: „Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, pentru mântuirea celor care Îl așteaptă”, și au venit cu ideea greșită că numai credincioșii veghetori vor fi luați la „răpire”. Dar ai putea găsi vreun creștin adevărat care să nu privească la Hristos și să nu-L aștepte? Unii poate nu știu nimic despre „răpire”, totuși ei Îl așteaptă pe Hristos. El este speranța inimilor lor, deși nu știu cum se va împlini ea. Fapt este că expresia „cei care Îl așteaptă” este egală cu „cei care iubesc pe Dumnezeu” (Romani 8.28): amândouă sunt felul în care Biblia îi descrie pe credincioși. Dacă un om nu-L iubește pe Dumnezeu sau nu-L așteaptă pe Hristos, nu poate fi numit creștin. (Versetul din Evrei 9.28 vorbește de răpire, deși este folosită expresia „Se va arăta”. Aici Hristos Se arată numai celor credincioși; când Se va arăta ca să împărătească, atunci orice ochi Îl va vedea (Apoc. 1.7), Ed.).

Adevărul venirii din nou a Domnului, clar arătat de Scriptură

Unora dintre credincioși li se pare că a doua venire este mai degrabă un adevăr relativ, închipuit, și n-ar trebui subliniat. Dar nu este adevărat. Nu este mai „închipuit” decât adevărul dat de Dumnezeu lui Noe cu privire la apropierea potopului sau decât profețiile date lui Israel privitoare la cea dintâi venire a lui Mesia. Ar putea fi aduse dificultăți cu privire la detalii, când Scriptura nu spune ceva, dar liniile mari ale acestui adevăr sunt clare și simple în Scriptură, iar evenimentul e sigur.

Adevăr care trebuie subliniat

Adevărul răpirii trebuie subliniat pentru că evenimentul însuși este foarte aproape. Încercări fără minte și împotriva Scripturii s-au făcut ca să se fixeze date și credincioși sinceri au folosit un limbaj neobișnuit și nechibzuit dând să se înțeleagă că răpirea ar fi într-un an sau doi. Apoi anii au trecut. Ca urmare, unii care au crezut aceste pretenții greșite, au ajuns neîncrezători în faptul că El va veni. Dar adevărul venirii Sale din nou iminente, foarte curând, rămâne. Toate, atât în biserici, cât și în lume, ne îndreaptă atenția spre sfârșitul acestui veac. De aceea să ne ridicăm capetele și să-L așteptăm (și în același timp să nu neglijăm lucrarea la care ne-a pus El. Ed.).

Acum câteva zile am văzut scrise două cuvinte în casa unui prieten: „Poate astăzi”. Știam ce înseamnă. Aceasta este atitudinea corectă. Deoarece venirea Lui este desigur aproape, în fiecare dimineață să ne sculăm cu gândul că poate El va veni astăzi. Să ne curățim, în sfințire, înaintea Lui, pentru ca răspunsul nostru fără șovăire să fie: „Da, vino, Doamne Isuse!”

clickbible.org